

Εφημερίς των Κυριών

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρόμονται εγγράφονται εις τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖ τῷ Βιλλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὐρίσκονται παρ'
ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ἔτησι Συνδύμη ἑποπληρωτά
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. Β
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. γρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης
Ἄριθ. 7 ἀπέναντι τοῦ γραφείου
τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρτήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται
δεκτὴ μόνον ἐντὸς δεκτῶ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐ-
θύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία
Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν χειρόγραφα
δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέ-
φονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ
δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀπο-
στελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς
Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν
ἀπελθούσαι νὰ ἀποστέλλωσι γραμ-
ματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκ-
τύπωσιν νέας ταβίτσας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἁρμονία ἐν τῇ ἑνώσει. — Καλῶς μᾶς ἤλθε (ποίημα πρὸς τὴν
πριγκίπισσαν Σοφίαν) ὑπὸ κ. Φλωρεντίας Φουντουλῆ. Αἱ γαμήλιαι
ἀμφιέτις καὶ πομπαί. Ἡ ἡμέρα τῆς παρουσιάσεως. — Ἡ ἐν Ἱριπὸλει
Ἑλληνικὴ ἀποικία (ὑπὸ κ. Ἡλένης Κοκκινᾶ. — Παρασημοφόρησις μονα-
χῆς ἐν Γογκίνῳ (ὑπὸ δος Μαρίας Δελφῆ ἱατροῦ) — Ἡ ἐρήμην ἐν
ἐν Ἀμερικῇ καταδίκη τῆς Σάρας Βερνάρ (ὑπὸ Ἑλένης Δυροάν). —
Ἡ θρησκεία καὶ αἱ γυναῖκες ἐν Lausanne (ὑπὸ δος Κλεισῆς Λουῆ).
— Ποιήματα. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Εἰδοποιή-
σεις. — Ἐπιφυλλί.

Ἡ ΑΡΜΟΝΙΑ ΕΝ Τῇ ΕΝΩΣΕΙ

Οἶαν μαγικὴν ἁρμονίαν γενεᾷ ἅπανταχοῦ τοῦ κόσμου ὁ
σύνδεσμος, ἡ ἐν τῇ ἐνώσει συμφωνία. Ἰδετε τὴν ἐλαφρὰν καὶ
χαρίεσσαν ψυχὴν πόσον ὠραιότερα φαίνεται ἐξαπλοῦσα τὰ χρυ-
σίζοντα πτερά τῆς ἐπὶ τοῦ μόλις ἀνθίσαντος ῥόδου! Πόσον
γοητεύει τὸ γλυκὺ τῆς ἀηδόνας ἄσμα, ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ βᾶ-
θους τοῦ συσκίου δάσους, ἐνθα ἡ θελκτικὴ ψάλτις ἔχει κτίσει
τὴν φωλεάν τῆς. Πῶς ὠραῖον καὶ μυροβόλον ἀνθύλλιον περι-
χέει γλυκὺ καὶ ἠδύπνουν ἄρωμα, ὅταν περὶ αὐτὸ πτερυγίζῃ
ἐλαφρῶς βομβοῦσα ἡ χρυσὴ καὶ ἐργατικὴ μέλισσα! Οὕτω
καθ' ἅπασαν τὴν φύσιν ἐνούμενον τὸ ῥόδον μετὰ τῆς ψυχῆς,
ἡ μικρὰ ἀηδὼν μετὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ παχύσκιον δένδρον,
τὸ χαρίεν ἄνθος μετὰ τῆς θελκτικῆς μελίσης ἀποτελοῦσι τὴν
ἁρμονίαν ἐκείνην, ἣν μόνον ποιηταὶ δύνανται νὰ ἐξυμνήσωσι
δεόντως.

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου ὑπόκειται καὶ αὐτὸς
εἰς τὸν ἀμετάτρεπτον τοῦτον φυσικὸν νόμον. Μόνον ἐν τῇ ἐνώσει
τελειοποιεῖται, συμπληροῦται, ἀναποκρίνεται πρὸς τὴν ἁρμονί-
αν τῆς φύσεως.

Ἰδοὺ διατί ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου παρίστατο
τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως εἰς

τὰς χιλιάδας τῶν πρὸς αὐτὰν ἐστραμμένων βλεμμάτων ὑπὸ
νέαν ὄλως καὶ ἀσυνήθη ὄψιν. Ἦνοῦτο ἐν μυστηριώδει τῆς φύ-
σεως καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἁρμονία μετὰ τῆς ἀγαπητῆς τῆς καρδίας
του, ὑποκύπτων ἐνωρίτατα εἰς τὸν γλυκὺν τοῦ δεσμοῦ ζυγόν,
εἰς τὸν κραταῖον τῆς ἐνώσεως νόμον.

Δικαίως ὅθεν ἡ ἡμέρα ἐκείνη μετὰ τόσης πομπῆς καὶ με-
γαλοπρεπέως ἐπανηγυρίσθη. Δικαίως αἱ σάλπιγγες, αἱ τὴν
ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἀναγγείλασαι ἠλέκτρισαν τόσας χιλιάδας
λαοῦ, οὐ αἱ καρδίαι ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπάλλον κατὰ τὴν
στιγμὴν ἐκείνην παλμόν. Δικαίως ἡ πόλις ἐστολίσθη μετὰ
ὠραιότερον καὶ πλουσιώτερον ἐνδυμὰ τῆς, ὅπερ ἐπλεξεν ἀπὸ
κυανολεύκου σημαίας, ἀπὸ μύρτα καὶ ἄνθη, καὶ ἀπὸ χρυσᾶς
τοῦ θαλπεροῦ ἡλίου τῆς ἀκτίνης. Δικαίως νέοι καὶ γέροντες,
πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι ἀπετέλεσαν μέγαν
ἐξ ἀνθρώπων γείμαρρον, κατακλύσαντα πᾶσαν ἐδῶν, ἀφ' ἧς θὰ
διήρξετο ὁ ἦρωσ τῆς ἐορτῆς, ὁ προσφιλεῖς τοῦ ἔθνους διάδο-
χος, ὅχι πλέον νεανίας ὑπὸ κηδεμονίαν, ζητῶν θάλαμος ἐν τῇ
μητρικῇ ἀγκάλῃ καὶ στήριγμα ἐν τῇ πατρικῇ ἰσχύϊ, ἀλλ'
ἄνθρωπος τέλειος, σύζυγος εὐσταθῆς, ἀναλαβὼν ὑπὸ τὴν προστα-
σίαν, ὑπὸ τὴν στοργὴν τοῦ τὴν περὶ εὐτυχίας μέριμναν ἀθώας
νεαρᾶς κόρης. Καὶ ὁ ναὸς συγχλοεῖται καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὄλων
ὕγραίνονται, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ σεπτοὶ τῶν νυμφίων γονεῖς
ὀδηγοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τὸ νεαρὸν ζεύγος, καὶ ὁ τοῦ
Θεοῦ σεμνὸς ἀντιπρόσωπος εὐλογεῖ τὴν ἐνωσίν των. Τὴν στιγ-
μὴν ἐκείνην τελεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ νέου πρίγκηπος τὸ ὕψι-
στον τῶν θεῶν μυστηρίων. Εἶναι ἡ πρώτη ἱερὰ εὐθύνη, ἣν ἐνώ-
πιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀναλαμβάνει. Καὶ ὀρκίζεται ἐνώπιον
ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους νὰ προστατεύῃ καὶ καταστήσῃ εὐτυχῆ
τὴν κόρην, ἣτις χάριν αὐτοῦ ἐγκατέλειψε διὰ παντὸς οἰκογέ-
νειαν προσφιλεῖ καὶ πατρίδα γλυκεῖαν καὶ μεγάλην.

Ἡ στιγμὴ εἶναι ἱερὰ καὶ ἐπίσημος διὰ σύμπαντα τὸν Ἑλ-

ληνισμόν. Ἡ σύζυγος καὶ ὁ οἶκος εἶναι ὁ ἐν σμικρῷ τύπος τῆς πατρίδος καὶ πολιτείας. Ἡ μικρὰ εὐθύνη ἦν ἀναλαμβάνουσα σήμερον ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἀπέναντι μιᾶς γυναικός, θὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα διὰ τὴν μεγάλην καὶ βαρεῖαν εὐθύνην, ἣν προῦρισται νὰ ἀναλάβῃ ἀπέναντι τῆς πατρίδος.

Εἰς τὰ μυστήρια τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς στοργῆς, τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως θὰ μύσῃ αὐτὸν ἡ ἱερμανὶς ἡγεμονόπαις, ἣν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἡ Ἑλλάς υἰοθέτησεν. Ἄς εὐχῆθῶμεν πᾶσαι καὶ πάντες, ὅπως ἡ λευχειμονούσα παρθένος, ἣ ἐν τῷ γλυκεῖ βλέμματι τῆς τὸν οὐρανὸν μακρὰ καταυγάζουσα, τρέφῃ καὶ ἐν τῇ εὐγενεῖ ψυχῇ τῆς αἰσθημάτων ἀντάξια τῆς θείας καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς.

Αἱ μεγάλαι Βασίλισσαι, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία τῶν λαῶν, ἀνέδειξαν μεγάλα ἔθνη καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν εὐτυχίαν αὐτῶν. Ἄς εὐχῆθῶμεν, ὅπως ἡ σημερινὴ παιδίσκη φανῇ ἀντάξια τῶν εὐεργετικωτάτων διὰ τὴν πατρίδα τῆς βασιλίδων προγόνων τῆς, ὧν σαλπητροῦχος τὸν πατριωτισμόν, τὴν αὐταπαρνήσιν καὶ τὴν μεγαλοφυίαν ἐγένετο ἡ προμάμμη αὐτῆς, ἡ ἔνδοξον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους καταλαβούσα θέαν Λουίζα τῆς Πρωσίας.

ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΛΘΕΣ

Φωνὴ ἡ ἀβρὰ δροσερῆ, σιγὰ τὸ κῆμ' ἀρρίζει!
Ὁ οὐρανὸς χαμογελεῖ καὶ ὁ ἥλιος χαιρετίζει.
Μὲτὰ πριγκηπέσα τοῦ Βορρῆ, ξανθὴ χαριτωμένη,
Ποῦ ἡ πτωχὴ μὲς ἡ Ἑλλάς λαχταριστὰ προσμένει!
Ἴδετε τί περήφανα τὸ πλοῖο μᾶς τὴν φέρει
Μὲ τί καμάρι τὸ πλευρὸ δ' ἀνεμος τὸ γέρει!
Μὲ ἀνοικτὴ τὴν ἀγκαλὰ σὲ δέχεται ἡ πατρίς μας,
Θὰ εἶσαι ἡ λατρεία μας, θὰ γείνης βασίλις μας.
Καὶ τὸν ὠραῖόν τῆς βλαστὸν σὲ σέρα τὸν προσφέρει,
Σὰρ μᾶννα βλέπει καὶ τοὺς δὺὼ σὰς εὐλοφεῖ καὶ χαίρει.
Ἄρ ἀγαπᾷς τὸν τόπον σου, τὰ χιόνια καὶ τὰ κρῶα,
Μὴ τάχα δὲν σ' ἀρέσουνε τὰ ρόδα καὶ τὰ ἴα;
Ἄρ ἐγεννήθης Γερμανίς, γὰ μᾶς ἐπροωρίσθης,
Μὲ μᾶς νὰ ζήσης πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν ὠρικίσθης.
Καλῶς μᾶς ὤρισες λοιπὸν, ὦ προσφιλεῖ Σοφία,
Μαζὺ σου ἔστη Ἑλλάδα μας ἄς μὲν' ἡ εὐτυχία.
Κέρκυρα 13 Ὀκτωβρίου 1889.

Φλωρεντία Φουντουκλή.

Η ΓΕΛΕΘΗ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς ἐξωρικίσθη καὶ αὐτὸς περιεβλήθη ἐνδυμα τελετῆς μεγαλοπρεπῆς καὶ λαμπρῆν. Πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης κατεσκευάσθη μεγαλοπρεπῆς ἐξέδρα πλάτους 4 1/2 μέτρων, μήκους 5 καὶ ὕψους 1 ἐπιτηρωθεῖσα ὑπὸ ὠραίου ἐγχωρίου κυανολεύκου τάπητος, ἐπεξεργασθέντος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦτ' ὑπὸ τοῦ ἐργαστασίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν. Ὁ τάπησ οὗτος συνίστατο ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου τεμαχίου, χροῶδης δὲ ὡς βελούδου, φέρει σχέδια καὶ συμπλέγματα καθαρῶς Ἑλληνικά. Ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς ἐξέδρας, ὑψοῦντο

τέσσαρες μεγαλοπρεπεῖς ὀκρίβαντες, ἐφ' ὧν ἐστηρίζοντο τέσσαρα μεγάλα καὶ ὠραῖα ἀργυρᾶ μονοάλια, αἵτινα ἐχρησίμευσαν καὶ εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ διαδόχου. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐξέδρας ἀντὶ τραπέζης ἐτέθη ἀρχαιότατος ἱερὸς λίθος, ὅστις ἐφυλάσσετο εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῆς Μητροπόλεως. Ἐπιγραφή ἀρχαιοτάτη ἐπὶ τοῦ λίθου τούτου μαρτυρεῖ, ὅτι μετεκομίσθη ἐκ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας καὶ ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ἐτελέσθη ὁ πρῶτος γάμος, εἰς ὃν παρευρέθη καὶ ὃν ὑλόγησε διὰ τοῦ θαύματος τοῦ ὁ Ἰησοῦς. Ὁ ἱερὸς οὗτος λίθος ἔχει μῆκος 2,30 μέτρων, πλάτος 0,03 καὶ ὕψος 0,33. Ἐστηρίζετο ἐπὶ ξυλίνου ὀκρίβαντος, ἐπιπεκαλυμμένου διὰ κυανολεύκων σημαίων.

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ταύτης ἴσταντο οἱ μελόνυμοι μετὰ σεβάσμου καὶ κατανύξεως. Ὁ διάδοχος ἐν μεγάλῃ στολῇ, ἡ πριγκηπίσσα Σοφία λευχειμονούσα. Ὅπισθεν τῶν μελόνυμων ἴστατο ὁ πρίγκηψ Ἑρρίκος μετὰ τοῦ Τσάρεβιτς, οἵτινες καὶ ἀντήλλαξαν τὰ στέφανα μετὰ τῶν λοιπῶν ἡγεμονικῶν παρανύμων. Παρ' αὐτοὺς οἱ γονεῖς, οἱ βασιλικοὶ συγγενεῖς καὶ ὁ κληρὸς.

Ὁ μητροπολίτης Γερμανός, περιβεβλημένος τὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦτ' ἐν Βιέννῃ κατασκευασθεῖσαν πολύτιμον ἀργυρούφαντον στολὴν του μετὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἀρχιερέων, χρυσεπαργύροις ἀμφίοις ἡμιεσμένον, μετὰ ἐπίχρυστα σκήπτράτων καὶ τὰς λιθοκομήτους μίτρας τῶν διεφιλόνικου κατὰ τὴν αἴγλην καὶ τὸν πλοῦτον τὰ προεῖα πρὸς τοὺς κοσμικοὺς ἀρχηγούς. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου τῶν ὠρχίων καὶ ἐποικοδομητικῶν τοῦ γάμου εὐχῶν, τὰ ἐκ καθαρῶ χρυσοῦ βαρύτιμα στέφανα ὑψώθησαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τοῦ νεαροῦ ζεύγους, ὑποβασταζόμενα ὑπὸ τῶν παρανύμων πριγκηπὸς Ἑρρίκου καὶ Τσάρεβιτς διὰ χρυσῶν ἀρπαγῶν. Τοὺς δακτυλίους κατὰ τὸ Ρωσικὸν ἔθνος ἀντήλαξεν ἡ βασίλισσα μᾶς ὠχροτάτη καὶ μόλις συγκατοῦσα ἐκ τῆς συγκινήσεως τὰ δάκρυά τῆς. Ὁ ἐξαιρετικὸς παρασκευασθεὶς μουσικὸς χορὸς τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας ἐψάλλε μετὰ ταῦτα τὸν πολυχρόνιον ὕμνον τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ὠραίαν καὶ συγκινητικὴν δοξολογίαν τοῦ Ἀμβροσίου, ἥτις μετὰ τὴν ποίησιν καὶ κατάνυξιν πληροῖ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀκούοντος.

Ὁ ναὸς ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς ἐξέδρας, ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ μέχρι τῆς ἐξω θύρας διηρέθη διὰ κιγκλίδων εἰς τρία μέρη. Εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ μέχρι τοῦ ἁμβωνος ἀριστερὸν τμήμα ἐτοποθετήθησαν οἱ πρέσβεις τῶν ξένων δυνάμεων, οἱ Ναύαρχοι καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν ξένων στόλων.

Ὅπισθεν αὐτῶν καὶ κάτωθεν τοῦ ἁμβωνος οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν Πειραιῶς μετὰ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ ὅπισθεν αὐτῶν οἱ δήμαρχοι τῶν λοιπῶν τοῦ κράτους δήμων. Πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν ἀπέναντι τῶν Διπλωματῶν ἴσταντο οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου. Ὅπισθεν αὐτῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ ἀνώτεροι τοῦ κράτους ὑπάλληλοι.

Τὸ Ἰπουργικὸν Συμβούλιον ἴστατο ὀπισθεν τῶν βασιλικῶν ξένων εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν κυριῶν τῶν, ὀπισθεν δ' αὐτῶν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ βαθμούς καὶ ἀξιώματα.

Ὅτε ὁ Μητροπολίτης μετὰ τὸ πέρας τῆς στέψεως ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ διαδόχου μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ Σοφίας,

τὸ πλῆθος ἐνθουσιᾶ καὶ ἀναπέμπει πρὸς τὸν Πλάστην δέησιν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας καὶ χαρᾶς τῶν νεονύμφων.

Οἱ ὑψηλοὶ τοῦ νεαροῦ ζεύγους συγγενεῖς ἐσπευσαν τότε νὰ ἀσπασθῶσι καὶ συγχρωθῶσι αὐτό. Ὁ βασιλεὺς μᾶς τοὺς ἀσπάζεται μετὰ διαχύσεως, ὁ αὐτοκράτωρ λησιμονεῖ πρὸς μίαν στιγμὴν τὸ μεγαλεῖον του καὶ τὴν ἐξοχὸν δυνάμιν του, ἵνα μόνον ὡς εὐτυχῆς θνητὸς ἀδελφός, ἀναπληρῶν φιλόστοργον καὶ προσφιλεῖ πατέρα περιπτυχθῇ μετὰ στοργῆς τὴν ἀγαπητὴν ἀδελφὴν του.

ΤΙ ΕΦΟΡΟΥΝ ΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΙ ΚΑΙ ΗΓΕΜΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ

Τοῦτο ἐνδιαφέρει πολὺ τὰς μὴ εὐτυχεσάσας νὰ πικρευθῶσιν εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς θέημα τῶν γάμων τοῦ διαδόχου. Τί ἔφερον ἡ νύμφη! τί αἱ ὑψηλαὶ κεκλημέναι. Ἴδου ὅτι ἀπλήστως καὶ μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγινώσκουσιν αἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδρομητριάδες μᾶς. Ἡ τουαλέττα εἶναι τὸ μᾶλλον γαργαλίξον καὶ συγκινοῦν τὴν γυναῖκα τοῦ αἵματος μᾶς. Ἐφερε λοιπὸν ἡ νύμφη—μὴ ἐκπλαγῆτε, δὲν διηγοῦμεθα μύθους τῆς Χαλιμάς ἀν καὶ ἡ ἡράς μας εἶναι βασιλοπούλα— τὴν ὠραίαν λευκὴν ἐκ πολυτίμου ἀνθοποικίλου ὀλοσηρικοῦ ἐσθήτα τῆς, μετὰ τὸ λευκὸν καὶ μεγαλοπρεπὲς παρθενικὸν πέπλον τῆς, ἀπαράμιλλον τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Τοῦτο ἀποτελεῖται ὑπὸ πολυτίμων τριχάπτων τῶν Βρυζελῶν, ἐπιπεποικιλέμων δι' Ἐνετικῶν κεντημάτων. Τὸ κάτω ἄκρον αὐτοῦ ἀναδιπλοῦται δι' ἑκατὸν δέκα αὐτοτελῶν τεμαχίων πολυτίμου τριχάπτου. (point gaze). Κατεσκευάσθη τῇ ὑποδείξει σχεδίου ὑπ' αὐτῆς τῆς αυτοκράτειρας Φρειδερίκου ἐν τῷ διασημοτέρῳ τῆς Σουετίας ἐργοστασίῳ. Ἐχει μῆκος τριῶν μέτρων καὶ πλάτος ἑνὸς καὶ ἡμισσεως. Ὑπὸ τὸ πέπλον τοῦτο ἐπετείνεται ἡ ἐπιμήκης ἀργυροστικτὸς ἐσθῆς τῆς, ἥς τὴν οὐρὰν ἐπὶ τρεῖς μῆνας πολλὰ ἐργάτιδες ἐπεξεργάζοντο καὶ ἦν ὑπεβάσταζον κατὰ τὸν χορὸν τοῦ Ἦσατα ἡ δεσποινὶς τῆς τιμῆς Ἐλιζα Σούτσου καὶ αἱ δύο κυραὶ τῆς τιμῆς τῆς αυτοκράτειρας μητρὸς τῆς. Ἡ πολύτιμος αὕτη ἐσθῆς ἀπετελεῖτο ἐκ δύο κεχωρισμένων τεμαχίων, ὧν τὸ μὲν ἀπετέλει τὴν ἐμπροσθέλλαν, τὸ δὲ τὰ πρὸς τὰ πλάγια καὶ ὀπισθεν κράσπεδα. Ἡ ἐμπροσθέλα ἀπετελεῖτο ὑπὸ βαρυποικίλων λευκῶν ταινιῶν, συνθεσμένων διὰ πλουσίων κλώνων ἀνθέων λεμονέας, ὧν τὸ πράσινον φύλλωμα πλουσιῶς καὶ ἀρμονικῶς διεγράφετο ἐπὶ τοῦ ἀποστίλθοντος λευκοῦ ὀλοσηρικοῦ. Αἱ τελευταῖαι τούτων πρὸς τὰ πλάγια ἠνοῦντο μετὰ τῆς ὀπισθίης ἄκρας τῆς ἐσθῆτος διὰ πολυτελῶν κόμβων, ἐφ' ὧν χαριέστατα περιετυλίσσοντο πλούσιοι κλώνοι λεμονανθῶν.

Τὸ περικόρμιον ἔξωμον ἐντελῶς ἔφερον εἰς φῶς τοὺς ὠραιότερους καὶ γραφικωτέρους ἀλαβαστρίνους ὤμους, ὅς δὲν ὄνειρεῖσθαι οὐτ' αὐτὸς ὁ Φειδίας ὅταν ἐσμίλευε τὸ ὠραῖον τῆς Ἀφροδίτης τοῦ σῶμα. Κύνειος λαίμος, περιβαλλόμενος ὑπὸ ἐπαπλῆς σειρᾶς μαργαριτῶν σπανίου μεγέθους, συμβολοποιούντων τὴν παρθενικὴν τῆς κόρης ἀγνότηταν ὑπεβάσταζεν ὡς μεγαλοπρεπῆς θρόνος τὴν γλυκεῖαν καὶ θελκτικὴν ἡγεμονικὴν κεφαλὴν τῆς. Τὸ ἐξάμισμα τοῦ περικόρμιου περιέβαλε κλώνος λεμονανθῶν, ὡς καὶ τὰ κοντὰ περιχειρίά τῆς. Τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ πολύτιμον πέπλον, συνεκράτει στέφανος παρ-

θενικὸς ἐκ λεμονανθῶν, δακρυζόμενος τὸ ἀρώμα καὶ τὴν εὐωδίαν του ἐκ τῆς γλυκεῖας τῆς νύμφης ἀποπνοῆς. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στεφάνου τούτου καὶ πρὸς ἀσφαλεστέραν τοῦ πέπλου συγκράτησιν ἐπορπούτο οὗτος διὰ καρφίδος ἐκ παμμεγίστου μονολίθου ἀδάμαντος. Ἄλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ δὲν περιγράφεται ἦν ἡ χάρις, ἡ γλυκύτης, ἡ ἀγνότης, ἡ ἀπέπνευε τὸ μευδίωμα τῆς νύμφης.

Ἐντὸς τῆς χρυσοτέκτου μεγαλοπρεποῦς βασιλικῆς ἀμάξης, τῆς ὑπὸ ἐξ λευκῶν θαυμασίων ἔκπων συνοδευομένης καὶ ὑπὸ ἱσαρίθμων λευκοκόρων ἱπποκόμων ὀδηγομένης, ἡ πριγκηπίσσα Σοφία ὡμοιάζε πρὸς ὠραίαν μυθολογούμενην θεότητα. Πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτῆς διεγράφετο μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλουσα ἡ πάντοτε θαλερὰ καλλονὴ τῆς βασιλίσσης μας, περιβεβλημένης ὑπὸ τῆς ὠραίας ἐθνικῆς ἐνδυμασίας, ἥτις τόσον θαυμασιῶς διαγράφει τὴν ὠραίαν τοῦ προσώπου αὐτῆς κατατομήν. Σερμὴ καὶ ὅλη χαρὰ ἐμειδία καὶ ἐχαίρετα τὸ πλῆθος διὰ τὴν ἀγάπην, ἣν ἐδείκνυε πρὸς τὴν νέαν κόρην τῆς, ἀν καὶ μᾶλλον ὡς ἀδελφαὶ ὁμοιάζουσι.

Ἄλλὰ καὶ ἄλλη καλλονὴ, τύπος ὃν ὁ Παράκλητ' εἶχεν ὑπ' ὄψει ὅταν ἔγραφε τὴν Παναγίαν του, ἀναγκάζει τοὺς πάντας νὰ ἀποκαλύπτωνται, πολλοὺς δὲ καὶ νὰ ἐκλαμβάνωσιν αὐτὴν ὡς νύμφην. Εἶναι ἡ ὠραία τοῦ βασιλέως μας ἀδελφὴ πριγκηπίσσα τῆς Οὐαλλίας, φέρουσα λευκὴν ἐκ βαρυτίμου ὀλοσηρικοῦ ἐσθήτα μετ' ἀνεκτιμήτων τριχάπτων. Ἐπὶ ἐρυθρᾶς ταινίας εἶχεν ἀναρτήσει ἀπὸ τῆς σηκοειδοῦς ὀσφύος τῆς τὸ παράσημον τοῦ Ἀστέρος τῶν Ἰνδιῶν. Τὴν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς περιέστερε πολύτιμον ἐξ ἰδαμάντων διάδημα, τὴν δὲ κύκνειον λαίμον τῆς περιδέοιοιο πλοῦσιον ἐκ μαργαριτῶν μεγέθους λεπτοκαρῶν. Τὸ βαρύτιμον τοῦτο κόσμημα ἐπορπούτο διὰ πολυτελοῦς ἐκ παμμεγέθους σαπφείρου πόρπης, περιβαλλομένης ὑπὸ πολυτίμων λίθων. Πλὴν τοῦ παρθενικοῦ γοήτρου, ὅπερ περιβάλλει τὴν πριγκηπίσαν Σοφίαν, ἡ τῆς Οὐαλλίας βασίλευς ὡς πρὸς τὴν καλλονὴν καὶ ἀναντιρρήτως νέος Πάρις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἤθελε διστάσει νὰ τῇ προσφέρῃ τὸ χρυσοῦν μῆλον.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου ἔφερον ἀπλουστάτην ἐκ φαίου ὀλοσηρικοῦ ἐσθήτα, ἥς τὸ περικόρμιον ἦν πεποικιλέμονον διὰ πολυτίμων λίθων. Τὸ διάδημά τῆς σπανίου πλοῦτου καὶ ὠραιότητος θαμβοῖ τὸν τολμῶντα νὰ τὴν ἀτενίσῃ κατὰ πρόσωπον. Ἡ νύμφη τῆς αυτοκράτειρας Αὐγούστα λάμπει ἐπίσης ἔχουσα τὸ μέτωπον τοὺς βραχιόνας καὶ τὸν λαίμον καταφορτον ὑπὸ ἀδαμάντων. Ἡ ἐσθῆς τῆς ἦν ἐπίσης λευκὴ, πλουσιωτάτη δὲ εἰς τριχάπτα ἀρχαῖα καὶ πολύτιμα.

Ἡ μία ἀδελφὴ τῆς νύμφης, αἱ θυγατέρες τῆς πριγκηπίσσης τῆς Οὐαλλίας καὶ ἡ βασίλοπαις Μαρία ἐλευχειμόνου ἀπασαι, πλὴν τῆς πριγκηπίσσης Μαργαρίτας, ἥτις ἔφερε κυανὴν ἐσθήτα, ἀποτελοῦσα ἐν ὠραία μετὰ τῶν λοιπῶν συμπλοκῇ τὰ ἑλληνικὰ σήματα.

Ἐκ τῶν Ἑλληνίδων ἐκεκλημένων μόνον αἱ σύζυγοι τῶν ὑπουργῶν καὶ αἱ κυραὶ τῆς Αὐλῆς ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπίσημον τελετὴν.

Πᾶσαι σχεδὸν φέρουσι τὸ ὠραῖον Ἑλληνικὸν ἐθνικὸν ἐνδυμα, ὅπερ τόσον χάριν καὶ ποίησιν προσδίδει εἰς τὰς καλλονὰς τῶν. Λευκὸν μετὰ κυανοῦ χρυσοποικίλου βελούδου φέρουσιν αἱ κυραὶ τῆς τιμῆς Σαπουτζάκη καὶ Ἀναργύρου καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κ. Γιουλία Βουλπιώτου. Ἡ Μεγάλη κυρία τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἡ ὠραία σύζυγος τοῦ

ὕπασις τοῦ Βασιλέως κ. Κριεζή φέρουσι τὸ ἐθνικὸν ἔνδυμα λευκὸν μετὰ πρασίνου χρυσοποικίλου βελούδου. Ἡ δεσποινὴς τῆς τιμῆς τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας Ἐλίξα Σούτσου καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Βλάχου λευκὴν μετὰ κίτρινων χρυσοποικίλων βελούδων. Αἱ τῶν ξένων πρέσβων κυρίαι ἔφερον ἐκάστη τὴν ἰδίαν πατρίδος ἐθνικὸν ἔνδυμα μετὰ πλουσίων ἀδαμάντων.

Αἱ λοιπαὶ ἐπὶ τοῦ γυναικωνίου κεκλημέναι ἐφαίνοντο μακρόθεν ὡς εἰκόνας ἀνηρτημέναι εἰς τὰ ὕψη πρὸς διακόσμησιν τοῦ ναοῦ.

Ἡ βασιλικὴ γαμήλιος πομπὴ ἐκκινεῖ τέλος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ πλήθους καὶ διὰ μακρᾶς σειρᾶς βασιλικῶν ἀμαζῶν διευθύνεται εἰς τὰ ἀνάκτορα διὰ τῶν ὁδῶν Ἐρμού, Αἰόλου καὶ Σταδίου. Ἐκεῖ ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῶν Ἀνακτόρων τελεῖται ὁ γάμος κατὰ τὸ προεσταντικὸν δόγμα τῆς νέμης. Τὴν θῆν μ. μ. ὦραν ὁ διάδοχος παραλαμβάνει τὴν σύζυγόν του καὶ τοὺς ἀκολουθοῦς τοῦ οἴκου του καὶ χωρὶς ἄλλην ἀκολουθίαν καὶ ἐπισημότητα μεταβαίνει εἰς τὸν οἶκον του, συνοδευόμενος μόνον ὑπὸ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους.

Τὸ ἔσπερας τῆς αὐτῆς ἡμέρας διδεται ὑπὸ τοῦ βασιλέως μας μέγα γευμα εἰς τιμὴν τῶν νεογμῶν, τὴν ἐπαύριον δ' ὁ διάδοχος ἀνταποδίδει τὴν πατρικὴν φιλοφρόνησιν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον.

Ἡ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΣ

Ἡ τρίτη μετὰ τὸν γάμον ἡμέρα ὠρίσθη πρὸς παρουσίαν τῶν κυριῶν τῆς πρωτεύουσας πρὸς τὴν πριγκηπίσσαν Σοφίαν. Τὰ ἀνάκτορα κατὰ τὰς ὥρας τῆς ὑποδοχῆς παρίσταν ὠραιοτάτην καὶ γραφικωτάτην εἰκόνα. Ἡ πριγκηπίσσα Σοφία πρῶτον ἦδη παρίσταται μόνη, ἄνευ τῆς σεβαστῆς τῶν βασιλικῶν συγγενῶν τῆς ἀκολουθίας. Πρῶτον ἦδη ἵσταται παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θρόνου, ἐφ' οὗ δὲν δικαιούται νὰ ἀνέλθῃ σήμερον, ἀλλ' ἐν ᾧ διαγράφεται ἡ ἐν εὐτυχίᾳ μέλλοντι θέσις τῆς. Πρώτην ἦδη φερὰν περιβάλλεται ἐπισήμως διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἑλληνικοῦ ἐνδύματος, καὶ ὑπὸ τὸν ἀρχονοειδῆ πέπλον καὶ τὸ ἐξ ἑλληνικῶν φλωρίων διάδημά της, ἀνακηρύσσει ἑαυτὴν κόρην τῆς Ἑλλάδος, ἧτις μετὰ τόσης στοργῆς καὶ ἀγάπης ἐδέχθη αὐτὴν εἰς τοὺς κόλπους της.

Παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ νεοῦ συζύγου της, γλυκεῖα καὶ σεμνὴ δέχεται τὰς εὐχὰς τῶν προσερχομένων νὰ τὴν εὐχθῶσι καὶ νὰ ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρα της. Εἶναι ἡ ἐπίσημος στιγμή τῆς ὑψηλῆς ἀναγνωρίσεώς της, τῆς προσοικειώσεώς της πρὸς τὴν κοινωνίαν τῆς ἑλληνικῆς πρωτεύουσας. Μέχρι σήμερον ἦτο τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας, τῆς περιεργείας, τῶν ἐσθῶν, τῶν πανηγύρων τοῦ λαοῦ. Ἀπὸ σήμερον εἶναι οἰκοδέσποινα, σχετιζομένη, γνωρίζομένη πρὸς τοὺς μετὰ τόσης στοργῆς καὶ ἀγάπης φιλοξενήσαντας αὐτήν. Ἀπὸ τοῦδε ἀναλαμβάνει καθήκοντα ὑψηλά, καθήκοντα σοβαρά, καθήκοντα ἀπιτυνόντα θυσίας καὶ αὐταπάρνησιν. Μέχρι σήμερον περιεργαζόμεθα τὴν μορφὴν της, τὰς ἐσθῆτας της, τοὺς μαργαρίτας της καὶ τοὺς ἀδάμαντας της. Ἀπὸ σήμερον θὰ ζητῶμεν νὰ ἀναγνώσωμεν εἰς τὸ βλέμμα της, εἰς τὴν ψυχὴν της, εἰς τὴν καρδίαν της, εἰς τοὺς παράμικρους λόγους καὶ φράσεις της τοὺς μυχιούς λογι-

σμούς της, τὰ μύχια πρὸς τὸ ἔθνος μας καὶ πρὸς ἡμᾶς αἰσθημάτα της.

Ἐλέχθη παρὰ πάντων ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ὀφείλει νὰ ἀποδώσῃ πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὸν γάμον τοῦτον. Ἄλλ' οὕτε ὀφείλει νὰ ἐλπίζῃ τι παρὰ τῶν κραταιῶν συγγενῶν τῆς γύμφης. Τοῦτο εἶναι ἀληθές δι' ἐκείνους, οἵτινες στηρίζουσι τὴν δύναμιν καὶ τὴν πρόδοσιν τῶν ἐθνῶν μόνον ἐπὶ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρὸς θυσίαν ἀγομένων ἀνδρῶν. Ἀλλὰ διὰ τὰς γυναῖκας, αἵτινες δι' ἄλλου βλέμματος ἀτενίζουσι πρὸς εὐέλπι μέλλον, δι' ἡμᾶς αἵτινες ἰδρύομεν τὸν βωμὸν τῆς πρόδοις ἐπὶ τῶν θεμελιῶν τῆς ἀγάπης, συμπαιθείας καὶ νοήμονος ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ, ὁ γάμος τοῦ διαδόχου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας δὲν δύναται ἢ νὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶτα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ θυγάτηρ τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου, ἡ ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ἐξασκηθεῖσα ὑπὸ τοῦ λαϊκωτάτου πατρὸς της εἰς τρυφερόν καὶ ἀλόγον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐνδιαφέρον δὲν θὰ εἶναι κοινὴ βασιλίσ. Τὸ νυμφικὸν κένιστρόν της περιέχει πλοῦτον ἀνεκτίμητον εἰς θησαυροὺς ἀναμορφωτικούς, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀληθῆ ἰσχύιν τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους.

Ἐὰν κατορθώσῃ νὰ καταστήτῃ προσιτοῦς εἰς ἡμᾶς τοὺς θησαυροὺς της τοῦτους, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ μᾶς μύσῃ εἰς τὸν βίον τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἀνατροπὴν τῶν γυναικῶν τοῦ τόπου της καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν φρόνησιν καὶ τὰ αἰσθημάτα ἐκείνων, τότε ἡ πριγκηπίσσα Σοφία θὰ κατορθώσῃ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὅ,τι δὲν δύναται νὰ πράξῃ οὔτε ὁ κρατικὸς αὐτοκράτωρ ἀδελφός της, οὔτε ὁ σιδηροῦς ἀρχικαγγελάριος τοῦ Γερμανικοῦ κράτους Βίσμαρκ.

ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟΙΚΙΑ ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ ΒΑΡΒΑΡΙΑΣ

Α'

Ἐν ἀπομεμακρυσμένην χώρα τῆς ἀμμώδους Ἀφρικῆς, κέντρον ἑλληνισμοῦ σελαγίζει ἀκτινοβολοῦν τὴν ἁρμονικὴν καὶ ἡδέϊαν τῆς ὁμοιοῦς καὶ ἀγάπης ἀκτίνῃ. Οἱ τὸν κόσμον ὅλον κατακεκλυσμένον ἔχοντες Ἕλληνες ἔσπευταν καὶ εἰς τὴν εὐφορον τῆς Ἀφρικῆς χώραν, τὴν Τρίπολιν, νὰ ἀναπετάσῃσι τὴν γαλακτὴν αὐτῶν σημαίαν, καὶ δι' αὐτῆς σκεδάσῃσι ἅπαντα τὰ ἔρετὰ τοῦ ἄλλοθους πολιτισμοῦ πλεονεκτήματα. Τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ!!! Ναι, φιλότατη ἀναγνώστρια. Μὴ οἱ ἐφευρέται τῆς ἀληθείας καὶ μάρτυρες αὐτῆς, οἱ πρῶτοι ποιηταί, ζωγράφοι, γλύπται, πᾶν ὅ,τι τέλος τὸ ὑψηλὸν καὶ ἰδεώδες, ἐπαγγέλων καὶ ἐπιβλητικῶν δὲν ἦτο ἑλληνικόν, προῖον τῆς ἐκτάκτου ἐκείνης τῶν Ἑλλήνων ὑψιτενοῦς φαντασίας!

Τὰ φίλτατα ταῦτα τῆς Ἑλλάδος τέκνα τ' ἀποχωρισθέντα αὐτῆς, ἵνα καὶ ἀλλαχού τὴν δοξάσωσιν εἶναι τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς ξένης, ἅπαντα συνδεδεμένα διὰ τοῦ ἀρχήτου τῆς στοργῆς καὶ τοῦ πατριωτικοῦ συνδέσμου.

Ἡ ἐν Τρίπολει ἑλληνικὴ παροικία δὲν συνίσταται ἐξ ἀποίκων ἐκζητούντων πρωτεῖα καὶ ἀρχάς. Εἶναι μεγάλη πατρι-αρχικὴ οἰκογένεια κεχωρισμένη μὲν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ, ἀλλὰ συννηωμένη σφιγκτότατα ἐν πατριωτικῇ ἐνότῃ, ἐμφορομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, συγκινουμένη ὡς μία ψυχὴ, μία καρδία καὶ εἰς τὴν ἐλαχίστην πρὸς τὸ βέλτιον ἢ τοῦμαλιν

μεταρρύθμισιν, ἐπανορθοῦσα τυχῶς τὰ κακῶς ἔχοντα, ἐπιρρύνουσα τὰ ἐπωφελεῖ καὶ κοινοφελῆ, πανταχοῦ καὶ πάντοτε ὁμοιοῦσα καὶ σύμφωνος. Ἐν αὐτῇ μία ὑπάρχει φωνή, εἰς πόπος, μία ἐκδήλωσις τῆς ἐγκαρδίου καὶ εὐκρινοῦς ἀγάπης, τῆς ἀδόλου ἀδελφικῆς στοργῆς.

Γενάρης, πατήρ, ὑπερασπιστὴς τῆς πολυμελοῦς ταύτης πλὴν ὁμοιοῦσης καὶ εὐτυχῆς οἰκογενείας τυγχάνει ὁ γενάρης καὶ σεβαστὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος, ὁ ῥέκτης καὶ γλυκὺς πατριώτης κ. Δ. Φόρος. Σπουδαῖα καὶ ἰσχυρὰ αἷτια καθιστῶσι τὸν σεβαστὸν ἄνδρα στυλόν, θριγγόν, αἰγίδα τῆς Τριπολιανῆς κοινότητος. Εἶναι ὁ ἀρχαιότατος τῶν ἐν Τρίπολει ἀποίκων, τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη ζῶν αὐτόσε. Χίος τὴν πατρίδα μετὰ πολλοῦς καὶ παντοίους περισπασμούς, μόχθους καὶ πόνους κρατερῶς πρὸς τὰ καθ' ἐκάστην προβαλλόμενα κωλύματα ἀγωνιζόμενος, ἀνὰ πᾶν βῆμα ὑπερπηδῶν ὄρη καὶ ἰσοπεδῶν λόφους κατάρθρωσε νὰ γίνῃ κάτοχος μεγάλης περιουσίας. Περιστοιχοῦμενος ὑπὸ τέκνων ἀνταξίων αὐτοῦ, σεμνῶν τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινότητος ἀγαλαῖσμάτων συνδέθη δι' αὐτῶν διὰ δεσμῶν συγγενείας μεθ' ὅλων σχεδὸν τῶν ἐν Τρίπολει Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν. Ἡ σεβαστὴ ἡμῶν Ἑλλ. Κυβέρνησις τιμῶσα ἐπαξίως τὸν ἄνδρα ἀνέθηκεν αὐτῷ τὸ ὑψηλὸν τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς καθήκον καὶ ἤδη οἱ Ἕλληνες ἅπαντες περιστοιχοῦσιν ὡς φιλόστοργα τέκνα τὸν σεβαστὸν τῶν πατέρων, τὸν διακεκριμένον, εὐγενῆ καὶ καλοκῆχρον τοῦτον ἄνδρα.

Οἱ ἐν Τρίπολει Ἕλληνες οὐ μόνον καλοὶ πατριῶται εἶναι, ἀλλὰ καὶ εὐσεβεῖς Χριστιανοί, περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τοὺς λόγους τοῦ θεανθρώπου «Εἰρήνη ὑμῖν» «Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Πρὸς μείζονα σύσφιγγιν τῶν δεσμῶν, οἵτινες τοὺς συνδέουσι, συνέστησαν ἀδελφότητα, ἧς πρόεδρος ὡς εἰκὸς εἶναι ὁ κοινὸς πατήρ κ. Δ. Φόρος. Ἀποκαλοῦνται ἀδελφοὶ καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ χωρισθῶσι τὸ ἔσπερας, πρὶν ἀνταλλάξωσι τὰς ιδέας αὐτῶν περὶ ἐμπορίου, περὶ πολιτικῆς, περὶ οἰοῦσῆς ποτε συμφέροντος τῆς ἀδελφότητος καὶ τοῖς ἀτόμοις. Πρῶτον ἔργον τῆς ἀδελφότητος ἦν ἡ σύστασις Ἑλληνικοῦ Παρθεναγωγείου, οὗ ἡ Διευθύντρια ἀπὸ δωδεκαήμερου ἀφίκετο ἐνταῦθα. Περὶ τῆς ἐνθέρμου ὑποδοχῆς αὐτῆς καὶ τῶν σχολικῶν ἐν ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ.

Ἐν Τρίπολει

Ἐλένη Κοκκινᾶ.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΣΙΣ ΑΔΕΛΦΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΟΥΣ ΕΝ ΤΟΓΚΙΝΩ

Συγκινητικώτατον θέαμα πρῶτον κατ' αὐτὰς ἐν Τογκίνῳ ἡ ἐπίσημος παρασημοφόρησις μιᾶς ἀδελφῆς τοῦ ἐλέους ἐν τῇ κεντρικωτέρῃ τῆς πόλεως πλατείᾳ. Ὁλος ὁ ἐν Τογκίνῳ στρατοπεδεύων Γαλλικὸς στρατὸς ἦτο ἀπὸ τῆς πρώτης παρατεταγμένος ἐν μεγάλῃ στολῇ, σχηματίζων ἐν εὐρύτατον τετράγωνον πλαίσιον, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποῦ ἵστατο ὁ διοικητὴς, οἱ ὑπασισταὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τάγμα Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους.

Πλήθος ἀπειρον συνωθεῖτο περὶ τῶν πυκνῶν τοῦ στρατοῦ στίχων, προσπαθῶν νὰ διακρίνῃ τὴν ἡρωίδα τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς συγκινήσεως ὁ διοικητὴς, πολιοῦριξ γέρον ἀνέπτυξε χάρτιν, ὃν ἐνεχείρισεν αὐτῷ ὁ ὑπασιστής του καὶ μετ' ἐντυπωστικῆς φωνῆς, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν ἡγουμένην τοῦ τάγματος τῶν ἀδελφῶν Μαρίαν Τερέζαν, ἀνέγνωσε τὰ ἀκόλουθα.

«Ἀδελφὴ Μαρία Τερέζα! Μόλις τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας σου ἔτος διατρέχουσα προσεκολλήθης ὡς νοσοκόμος εἰς τὸ τάγμα, ὑπερ ἐπολέμησεν εἰς τὴν Βαλκάνουσαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου καὶ ἐπεδαψίλευσας τὰς ἀδελφικὰς φροντίδας σου εἰς τοὺς πληγωμένους στρατιώτας, νυκθμερὸν καὶ μετ' ὁ μείδιμα πάντοτε τῆς ἀρετῆς εἰς τὰ χεῖλη παρηγοροῦσα τοὺς μακρὰν τῆς πατρίδος καὶ τῶν μητέρων καὶ ἀδελφῶν τῶν ἐκπνεόντας ἄνδρας. Εἰς τὴν μάχην τῆς Μαχέντας παρενηκολούθησας τὸν στρατὸν εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς, ἀψηφούσα τὰς βροχηθῶν περὶ σὲ πιπτούσας σφίρας καὶ μεταφέρουσα ὡς ἡρώς τοὺς πληγωμένους εἰς τὸ νοσοκομεῖον σου! Οἱ κόποι καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς μάχης ταύτης δὲν σε ἐξήντησαν. Ἐκολούθησας τὸν Γαλλικὸν στρατὸν εἰς Συρίαν, εἰς Κίαν καὶ εἰς Μεξικόν. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ραϊτχόφεν ἐπληρώθης ζητούσα νὰ περισυλλέξῃς μεταξὺ χιλίων φονευμένων θωρακοφόρων τοὺς τυχόν ζῶντας. Τοῦτο δὲν σε ἡμπόδισε μάλιστα ἀνελάθεις ὀλίγας δυνάμεις νὰ ἀψηφῆσῃς νέους κινδύνους καὶ προθύμως ἀκολουθήσῃς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν εἰς Τογκίνον. Οὐδεὶς τῶν μαχιμωτέρων στρατηγῶν τῆς Γαλλίας δικαιούται, ὃ ἡρωϊκὴ ἀδελφῆ, νὰ σοὶ διαφιλονικήσῃ τὸ βραβεῖον τῆς τιμῆς καὶ ἀνδρείας, ὃ ἡ πατρίς εὐγνωμονοῦσα σοὶ προσφέρει δι' ἐμοῦ σήμερον.»

Λέγων τὰς λέξεις ταύτας ὁ διοικητὴς ἐπλησίασε πρὸς τὴν ἀδελφὴν, ἧτις κάτωχρος, δακρύουσα καὶ συγκινητημένη ἐπροχώρησεν εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας καὶ ἐγονυπέτησε πρὸ τοῦ διοικητοῦ.

Οὗτος ἀπτόμενος διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους τοῦ τῆς ὁμοπλάτης αὐτῆς τρις, εἶπεν: Ἐν ὀνόματι τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ σοὶ ἀπονέμω τὸν Σταυρὸν τῆς Ἀξίας τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Οὐδεὶς ἐξ ὧν ἀφιέρωσαν τὴν ζωὴν τῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν δύναται νὰ καυχθῆ δι' αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν μείζονα τῆς ἰδικῆς σου. Καὶ περὶν ἀπὸ τοῦ λαίμου τῆς ἀδελφῆς τὴν μεγάλην ταινίαν τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς ἀνεφώνησε πρὸς τοὺς στρατιώτας: Παρουσιάστε! ἄρμ!

Οἱ στρατιῶται παρουσίασαν ὄπλα. Ὁ διοικητὴς τότε ἀνήγειρε τὴν ἀδελφὴν καὶ ἀποκαλυπτόμενος ἠσπάσθη αὐτὴν τρις. Μετὰ ταῦτα παιανίζουσης τῆς μουσικῆς τὸν Γαλλικὸν ἐθνικὸν ὕμνον, ὁ στρατὸς παρήλασε πρὸ αὐτῆς φέρον ὄπλα.

Αἱ ἀδελφαὶ τότε καὶ πᾶσαι αἱ προσκεκλημέναι εἰς τὴν συγκινητικωτάτην ταύτην τελετὴν κυρίαι ἔσπευσαν νὰ ἀσπασθῶσι τὴν χεῖρα τῆς μοναχῆς, ἧτις συγκινητημένη καὶ δακρύουσα ἐδέχετο μετ' εὐγνωμοσύνης τὰ συγχαρητήρια πάντων.

Προσκεκολλημένη ὡς ἱατρὸς εἰς τὸ νοσοκομεῖον, οὗ προέσταται ἡ ἀπὸ σήμερον τὴν πρωίαν ἱππότις ἀδελφὴ Μαρία Τερέζα καὶ λίαν συγκινητημένη διὰ τὴν δικαιοτάτη ἀνταμοιβθεῖσαν αὐταπάρνησιν καὶ ἡρωϊσμόν μιᾶς ὁμοφύλου, σπεύδω νὰ σὰς κοινοποιήσω τὴν εὐχάριστον ταύτην εἰδήσιν, ἣν δὲν ἀμφιβάλω μετὰ πολλῆς χαρᾶς θὰ ἀναγνώσουν αἱ ἀγαπηταὶ μου Ἑλληνίδες ἀναγνώστριάς σας.

Τογκίνου

Μαρία Δελφύ (ἱατρός).

Ἡ ΣΑΡΑ ΒΕΡΝΑΡ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΜΕΝΗ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

Ὅσο ὑψηλότερα ἵσταται τις τόσο περισσοτέρους κινδύνους διατρέχει. Αἱ καλλιτεχνικαὶ περιοδεῖαι τῆς Σάρας Βερ-

νάρ εν Αμερικῇ τῇ παρέσχον ὡς γνωστὸν εἰσοδήματα πολλῶν ἑκατομμυρίων. Ἄλλ' ἡ Σάρα ἔχει καὶ ἔχθρους, οἵτινες ἵνα ματαιώσουν τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπικερδεστάτην περιόδειαν τῆς ἐξόχου τραγωδοῦ, ἐδημοσίευσαν εἰς διαφόρους Ἀμερικανικὰς Ἐφημερίδας φοβερὰν ἐναντίον αὐτῆς συκοφαντίαν. Κατὰ τὰς Ἐφημερίδας ταύτας ἡ διάσχιμος ἠθοποιὸς ἐν στιγμῇ παραφόρου ὀργῆς ἐρριψε τὸ εὐνοούμενον τῆς κυνάρου ἐντὸς πυριφλεγῆος φούρου, ἐνθα τὸ δυστυχὲς ζῶον φρικώδη εὖρε θάνατον.

Συνεπεῖα τῆς διαδόσεως ταύτης ὁ Σύλλογος τῶν Κυριῶν τῆς πόλεως Μισσουρή συνήλθεν εἰς συμβούλιον καὶ ἀπεδοκίμασε παμψηφί τὴν διαγωγὴν τῆς Σάρας Βερνάρ διὰ τοῦ ἐξῆς ἐπιστήμου πρωτοκόλου :

α' Ἐχουσαι ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἠθοποιὸς αὕτη ἐστιγματίσθη διὰ τοῦ ἀνεξαλείπτου στίγματος τῆς σκληρότητος καὶ ἀπληρωπίας καὶ ὅτι ἡ παρουσία αὐτῆς εἰς πᾶσαν πεπολιτισμένην χώραν θὰ προξενήσῃ φρίκην καὶ ἀποτροπίας, προτρέπομεν τὰς ἐν ἀπάσῃ τῇ Ἀμερικῇ γυναίκεας ἀδελφότητος νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν κατ' αὐτῆς δυσμένειάν των καὶ ἀπαγορεύσωσιν αὕτη ῥητῶς νὰ πατήσῃ τὸν πόδα εἰς τὸ ἐξῆς ἐπὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἐδάφους κ.λ.

Ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλου τούτου ἀπέστειλαν πρὸς πάντα τὰ γυναίκεα σωματεῖα τῆς Ἀμερικῆς ὡς καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κ. Σάραν Βερνάρ.

Ἡ δυστυχὴς ἠθοποιὸς ἀναγνώσασα τὴν εἰς τὸν Νέον Κόσμον ἐρήμην ἀποφασισθεῖσαν καταδίκην τῆς, ἔγραψε παράυτα πρὸς τὴν πρόεδρον τοῦ ἐν λόγῳ σωματείου κ. Ἀλπέρ Τὸδ ἐπιστολήν, ἧς τὸ περιεχόμενον σὰς παραθέτομεν ὧδε :

• Κυρία !

« Ἄγνω ὡς ἠδυνήθητε ἀνεξετάστως νὰ πιστεύσητε τὴν φρικώδη καὶ μαρὰν ἐναντίον μου συκοφαντίαν, ἣν ἄγνω τίς τῶν ἐχθρῶν μου διέδωκε διὰ τόσον κακοήθους τρόπου. Οὐδέποτε κατελήφθην ὑπὸ τῆς μανίας τοῦ νὰ κακοποιήσω οὔτε αὐτὰ τὰ ἐπικίνδυνα ζῶα, πολλῶ δ' ἦν τὸν τὰ κατοικίδια, πρὸς ἃ τρέφω τὴν τρυφερωτέραν στοργήν. Σὰς δίδω, Κυρία, τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ὅτι ὄχι μόνον δὲν διέπραξά ποτε τοιαύτην ἀνάνδρον καὶ ἀπάνθρωπον πράξιν, ἀλλὰ καὶ λατρεύω τὰ ζῶα, διατιροῦσα παρ' ἐμοὶ τεσσαράκοντα ὄλα πτηνὰ, ἕξ κύνες, δύο γαλῆς, μίαν λεοπάρδαλιν, ἕξ κίχλας καὶ μίαν γαζέλην.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκτιμῶ καὶ σέβομαι τὰ μάλιστα τὸ εὐγενὲς σωματεῖόν, οὐ ἐπεξίως προτίστασθε, σὰς παρκαλιῶ, κυρία, νὰ μὲ κατατάξῃτε ἀπὸ σήμερον μεταξὺ τῶν ταυτικῶν αὐτοῦ μελῶν.

Σὰς σφίγκω φιλικῶτα τὴν χεῖρα : ὑμετέρα. . . . »

Τοιαύτη ἡ ἀπάντησις τῆς διασχιμῆς ἠθοποιῆς. Ἄγνωσμεν ἤδη ἐὰν αἱ ἐνταῦθα κυρίαί θὰ ἀνακαλέσωσιν τὴν κατ' αὐτῆς ἀπόφασίν των.

Ἐλεθ Δυραάν.

**Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
EN LAUSANNE ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ.**

Ἡ Lausanne, εἶναι μιὰ ἀρχαία πόλις τῆς Ἐλβετίας, ἐκτισμένη ἐπὶ τριῶν λόφων.

Ἡ περὶ τὰ περίξ αὐτῆς φυσικὴ καλλονὴ εἶναι ἀπερίγραπτος, διὸ καὶ δικαίως καλεῖται τὸ ἄνθος τῆς Ἐλβετίας. Δίναται τις νὰ περιπατῇ ἐπὶ ἡμέρας ὀλοκλήρους ἐν μέσῳ ἀπεράν-

των καταφύτων πεδιάδων, ἐν μέσῳ πυκνῶν μαγευτικῶν δασῶν, ἀπαντῶν συχνότατα μεγαλοπρεπεῖς καταρράκτας. Τὰ ὄρατα δάση τῆς καὶ αἱ σαπφείρινοι πεδιάδες τέμνονται ὑπὸ στενῶν διαδρόμων, οἵτινες ἐν μέσῳ τοῦ πρασίνου τούτου φυσικοῦ τάπητος φαίνονται ὡς ὄραται γραφικώταται λευκαὶ ταινίαι.

Οἱ κάτοικοι αὐτῆς δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 30 χιλ. Πλὴν ἡ ἀνάπτυξις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῇ τότῳ μικρᾷ ὑπερβαίνει πολλὴν τῆς ἡμετέρας πρωτεύουσας. Ἡ θρησκεία, ἡ βᾶσις αὕτη πασῶν τῶν ἁρετῶν, ἡ ἀρχὴ πάσης προόδου, ἀποτελεῖ ἀνάπστατον μέρος τοῦ βίου τῶν γυναικῶν.

Ἡ ἐνταῦθα νεανὶς ὑπανδρουμένη μεταβαίνει ὡς καὶ παρ' ἡμῖν τὴν πρώτην Κυριακὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου, ἀφοῦ ὁ ἱερεὺς τῇ ἀναγνώσει μικρὰν εὐχὴν, τῇ ἐγχειρίζει τὰ ἀκόλουθα τρία βιβλία. Ἐν ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων, ἐν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν με συντόμους δεήσεις πρὸς τὸν Θεόν.

Τὰ βιβλία ταῦτα ἡ νεαρὰ οἰκοδέσποινα δὲν κλείει βεβαίως εἰς βιβλιοθήκην τινὰ ὡς περιττὰ, ἀλλὰ χρησιμοποιοῖ ὡς ἐξῆς :

Τὸ βιβλίον τὸ μετ' ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων φέρει πάντοτε μετ' αὐτῆς κατὰ Κυριακὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα ὅλοι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ψάλλουσι, ἀκολουθοῦντος ἀρμονικοῦ τιμος ὄργάνου. Τὸ Εὐαγγέλιον χρησιμοποιοῖ, ἀναγινώσκουσα καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἀνὰ ἐν κεφάλαιον ἐξ αὐτοῦ, εἰς ἐπήκοον πάντων τῶν οικείων τῆς, οὐδ' αὐτῶν τῶν ὑπηρετῶν ἐξαιρουμένων.

Ἐκ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν δεήσεων, ἀναγινώσκει πάντοτε εἰς τὴν τράπεζαν πρὸ τοῦ προγεύματος, μίαν δεήσιν πρὸς τὸν Θεόν.

Τὰ τοιαῦτα ἐντελῶς ἄγνωστα ἐν Ἑλλάδι, ὅπου αἱ Ἑλληνίδες φρονοῦσιν ὅτι μόνον ἡ Κυριακὴ, καθ' ἣν πηγαίνουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ἡμέρα προσευχῆς. Πλὴν τούτου αἱ ἡμέτεραι κυρίαὶ ἀποκλείουσιν ἀπὸ τοῦς ὑπρέτας των τὸ ἱερὸν δικαίωμα τοῦ νὰ μεταβαίνωσι κατὰ Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, προβάλλουσαι ὡς λόγον, ὅτι ὑπάρχει ἐργασία ἐν τῇ οἰκίᾳ. Παρόμοιον τι εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τῆς Εὐρώπης ἀπαντάται, καθότι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας οἱ ὑπρέται ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα με τοῦς κυρίου των : Ἐν Lausanne ἡ οἰκοδέσποινα τὴν πρώτην τῆς Κυριακῆς βοηθεῖ καταπληκτικῶς τὴν ὑπρέτριάν τῆς, ὅπως αἱ ἐργασίαι τελειώσωσι τὸ ταχύτερον καὶ οὕτω δοθῇ εἰς τὸ δυστυχὲς πλάσμα τὸ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἀκαταπαύστως ἐργαζόμενον καιρὸς νὰ μεταβῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς χριστιανή.

Καὶ ταῦτα περὶ κυριῶν καὶ ὑπηρετριῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ παιδιά τὰ μὴ δυνάμενα βεβαίως νὰ ἐννοήσωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπάρχουσι δι' αὐτὰ καταστήματα καὶ σχολεῖα τῆς Κυριακῆς ἐπονομαζόμενα, ἐν οἷς δεσποινίδες καὶ κυρίαὶ πεπαιδευμέναι καὶ ἐκ τῆς καλλιτέρας τάξεως προερχόμεναι, κατὰ Κυριακὴν μετὰ τὴν λειτουργίαν παραμένουσιν ἐπὶ μίαν ὥραν ἐξηγουσαὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὰ ἐκεῖ συνθηροισμένα εὐλαβῆ μικρὰ παιδιά. Τοιούτων καταστημάτων αἱ Ἀθηναί, μία τοιαύτη μεγαλόπολις στερεῖται παντελῶς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐν τοῖς σχολείοις ἐξηγεῖται κατὰ Σάββατον τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, πλὴν πόσα παιδιά μὴ δυνάμενα νὰ φοιτῶσιν ἐν σχολείοις ἐνεκα λόγων οἰκονομικῶν στεροῦνται καὶ τοῦ ἐλαχίστου θρησκευτικοῦ μαθήματος. Πόσαι μικραὶ κορασίδες μένουσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ διὰ νὰ βοηθῶσι τὰς μητέρας των εἰς τὰς ἐργασίας, ἤθελον εἶσθαι εὐ-

γνωμονες λαμβάνουσαι κατὰ Κυριακὴν ἐν διδακτικῶν ἱερῶν μάθημα τὸ ὁποῖον καὶ τὰς καρδίας των ἤθελε διαπλάσει καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς τὰς ὀδηγεῖ.

Ἐν Lausanne

Κλειῶ Λουῆ.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ποία καταλληλοτέρα ἐποχὴ, ὅπως αἱ Ἀθίδες ἐπιδείξωσι τὴν φιλοκαλίαν καὶ καλλαισθησίαν των καὶ πρὸς ἐκείνους τοὺς ξένους, οἵτινες μὰς ἐνίμιζον ἴσως ἀπολιτίστους, καὶ πρὸς πλείους ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Τουρκίας ὑποφύλων μας, αἵτινες ἔρχονται νὰ λουθῶσιν εἰς τὰ μαγευτικὰ νάματα τῆς Ἀθηναϊκῆς χάριτος καὶ κομψότητος.

Ἄγνωσμεν διατὶ ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια, ὥστε πᾶς ξένος ἐπισκεπτόμενος μίαν πόλιν, νὰ κρίνῃ αὐτὴν ὄχι ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς καὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τοῦ πλούτου τῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς. Ἴσως διότι ἡ γυνὴ συγκεντρῶν ἐν αὐτῇ ἱκανὸν γόητρον, ὥστε ὁ ὄψ' αὐτῆς γοητευόμενος νὰ βλέπῃ τὰ πάντα ὑπὸ διάφορον ὄψιν.

Θλιβερὸν ἀληθὲς, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς μας δὲν γίνονται πλέον αἱ θαυμάσιαι ἐκείναι μεταμορφώσεις τῆς στακτοπούτας, ἵνα καταυγᾶσωσιν ὑπὸ καλλονῆς καὶ τὰ ὑπὸ τῆς φώσεως ἀδικηθέντα πλάσματα ὡς τόσοι ἦλιοι καὶ σεληναὶ καὶ πυριλαμπεῖς ἀστέρες, ἐνατέλος συντελεῖτο ἀνευ μόχθων καὶ κόπων ὁ ἐξωραϊσμός τῆς πρωτεύουσας μας.

Ἄλλ' αἱ ὄραται ἐκείναι τῆς Χαλιμᾶς δὲν ἤρχοντο μόνον εἰς τὴν φυσικὴν καλλονὴν, ἦν αἱ νεαράδες καὶ αἱ μάγισσαι δι' ἀπλῆς τοῦ μαστιγίου των κινήσεως ταῖς ἐπιλοδοῦρου. Ἐνεδόντο καὶ ἀναλόγως φέρουσαι ἀφνης ὡς φόρεμα ὀλοκλήρον κῆπον μὲ ἄνθη, ἡ θάλασσαν μὲ ψάρια ἢ ὅτι δῆποτε θαυμάσιον καὶ ὑπερφυσικόν. Τὸ δεύτερον τοῦτο κατορθοῦται καὶ σήμερον εὐκολώτερον τοῦ πρώτου. Καὶ ἀφοῦ δὲν πρόκειται αἱ ἀθίδες νὰ υποδουλώσωσιν διὰ τοῦ κάλλους των κανὲν Βασιλόπουλον ἢ πριγκιπόπουλον ἐξ ὧσων ἐπισκέπτονται τὴν πόλιν μας, ἂς ἀρκεσθῶσιν εἰς καλὴν κομψὴν καὶ χαρίεσσαν ἐνδυμασίαν, ἧτις ἀποτελεῖ τὴν δευτέραν καλλονὴν τῆς γυναικῆς.

Ὅπως δῆποτε ἡ συζήτησις τῶν πλῆθους ἐν τῇ πρωτεύουσῃ θὰ ἐπισπεύσῃ τὰς οἰκογενειακὰς συναθροίσεις, τὰς χοροεπερίδας, ἐκτὸς

Ε Ν Ε Δ Ρ Α

Ἐν ὧ ! προσέθηκεν ὁ Μονμάγερ. Ὅθ' εἰσέλθης εἰς τὸν οἶκον μου ὄχι ὡς ἐρωμένη μου—διότι δὲν εἶσαι—ὄχι ὡς ὑπρέτρια, ὅπερ δὲν θὰ ἠεῖχες, ἀλλ' ὡς μητὴρ μου, ὡς μέλλουσα σύζυγος, ὡς σύντροφος τῆς γυναικῆς μητρός μου.

Δεχθῆτε, Λουκιανή ! Πόσον εὐτυχὴς θὰ εἶμαι αἰσθανόμενος σὲ πάντοτε πλησίον μου, ἀναπνέων τὸν αὐτὸν με σὲ ἀέρα, τέλος ἀποδίδων σοὶ τὴν εὐτυχίαν, ἧς τόσον εἶσαι ἀξία. Δέχομαι, εἶπεν ἀνίσχυρος ἡ Λουκιανή.

Ὁ Μονμάγερ ἔφερε τὴν ψυχρὰν καὶ τρέμουσαν ὑπὸ φρίκης χεῖρα τῆς κόρης εἰς τὰς πυρρῶσιν χεῖρας του. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ κακοῦργος ἦτο ἀγγελος. Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν λοιπόν, τῆς εἶπε. Ὑπάγω νὰ διατάξω νὰ ἐτοιμασθῇ τὸ δωμάτιόν σου καὶ θὰ ἔλθω νὰ σὲ παραλάβω εἰς τὰς Βερναδέττας.

Ὅθ' εἰσέλθω ἀπόψε εἰς τὸν καταρραμένον αὐτὸν οἶκον τοῦ Μονμάγερ, εἶπεν ἡ Λουκιανὴ εἰσερχομένη εἰς τὸ δωμάτιον τῆς ἀδελφῆς τῆς. Μὴ μὲ ἐγκαταλείψῃς καὶ σὺ Κλαυδίνη, διότι θὰ ἀποθάνω εἰς τὴν κόλασιν αὐτὴν ὑπὸ ἐντροπῆς καὶ φρίκης.

Θάρρος, ἀδελφὴ μου, εἶπεν ἡ νεανὶς περίλυπος. Ὅθ' ἔρχωμαι νὰ σὲ βλέπω συχνότατα.

Μετὰ δύο ὥρας ἡ Λουκιανὴ συνοδευμένη ὑπὸ τοῦ Μονμά-

τῶ ἐπιστήμων εἰς τὰ ἀνάκτορα χορῶν καὶ παρουσιάσεων. Χωρὶς δὲ νὰ ἔλθῃτε ἀνάγκη τῶν ἄνω περιγραφόμενων μυθῶν ἐνδυμασιῶν δύνασθε, κυρία μου, χάρις εἰς τὴν ἀπολοποίησιν τοῦ σαρμού νὰ διακριθῆτε ἐπὶ χάριτι καὶ καλαισθησίᾳ, χωρὶς εἰς πολλὰ νὰ υποβληθῆτε δαπάνας.

Μεγάλην γοητείαν προσδίδει εἰς νέαν παρθένον ἔνδυμα ἐκ λεπτοῦ ὑφάσματος τόσον ἐλαφρῶς, τόσον ἀραχνειοῦς, ὥστε δικαίως νὰ ἐπονομαζῆται Ἀλλος ὡς ἄλλοτε εἶχομεν τὰ Ζεφύρινα. Τὸ φόρεμα τοῦτο ἰσοῦφές μὲ ἐν πλατῶ ἐκ πέντε δακτύλων στρίψωμα τρυπητῶν (à jour) μὲ μίαν στενὴν ζώνην, ἢ ἀντ' αὐτῆς ἕνα κλώνον ἀνθέων περὶ τὴν ὀψόν. Τόσον ἀρκεῖ. Οὔτε πυκναὶ πτυχᾶι, οὔτε ἐξαρτήματα, οὔτε τρίχαπτα πολυτέμα, οὔτε ταινίαι. Τὸ φόρεμα τοῦτο ἐὰν ἔλθῃτε ἐκτετραχειλισμένον, μακρὸν καὶ μὲ μικρὰς περιχειρίδας δύνασθε νὰ φέρετε καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς χοροὺς τῶν ἀνακτόρων.

Νέα ὑπανδρος κυρία δύναται νὰ θέσῃ ἐν τρίχαπτον ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου τοῦ φορέματός τῆς ἢ καὶ περὶ τὸ ἔκτραχειλισμα, τὸ περιστήθειον δὲ δύναται νὰ ἔλθῃ σχῆμα Ἰσπανικοῦ τορεαδῶρ. Ἐπιπροσθέτομε ὅμως ὅτι διὰ γυναῖκα ὄριμον ἐσθῆς ἐκ μέλανος κρπίου Κίνας, διπλομένη διὰ μέλανος μεταξίνου ὑφάσματος, μακρὰ πῶς καὶ περὶ τὸ ἔκτραχειλισμα φέρουσα εἶδος ὀδοντωτῆς πελερίνης ἐκ μελαίνων χανδρῶν, ἀποτελεῖ ἐνδυμασίαν ὄρατοιότατην καὶ ἐπιδητικωτάτην, κατὰλληλον καὶ διὰ πᾶσαν ἐπίσημον ἢ μὴ ἐσπερίδα.

Ἐξερχόμεναι τῆς ἐσπερίδος ἢ τοῦ θεάτρου ἀνεῖ τῶν συνήθων λευκῶν ἢ χρωματιστῶν ἐπανωφορίων, μεταχειρίζεσθε ἀπλούστατα, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὁ γλαυκὸς καιρὸς τὸ ἐπιτρέπει, μίαν μακρὰν καὶ δύο ἢ τριῶν πήχεων πλάτους ἐκ τούλιου ταινίας (écharpe) χρώματος λευκοῦ ἢ ἀνοικτοῦ, ποικιλλομένην διὰ χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν γραμμῶν. Εἶναι ὄρατον καὶ μεγαλοπρεπὲς τὸ μακρὸν τοῦτο τούλιον, ὅπερ τὴν νύκτα ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν λαμπτήρων προσδίδει εἰς τὴν εἰσερχομένην εἰς τοὺς θαλάμους γυναῖκα πολλὴν ποίησιν.

Αὐτὰ διὰ τὰς ἐσπερίδας, κυρίαί μου. Διὰ τὴν ἡμέραν μένομεν εἰστέ με τὰς θεινὰς καὶ ὀλίγαι με τὰς φθινοπορινὰς ἐνδυμασίαις μας, ἀφοῦ τὸ θέρος ἐπιμένει νὰ διαμείνῃ καὶ ὅλον τὸν Ὀκτώβριον πλησίον μας καὶ νὰ συμπανηγυρίσῃ μετ' ἡμῶν τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου.

γερ εἰσῆρχετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἐργοστασίου, ἐν ᾧ οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται ἐπηγαινοῦντο ὡς ἐν στρατοπέδῳ. Οὗτος ὠδήγησε τὴν κόρην πρὸς τὴν μητέρα του καὶ τὴν ἐσύστησε πρὸς αὐτήν. Ἡ Λουκιανὴ τῇ ἔτεινε τὰς δύο χεῖρας, ἂς ἡ γυνὴ ἔσφιξεν ἐντὸς τῶν ἰδικῶν τῆς. Ἀρρημένη δὲ ὡς πάντοτε εἶπε : Καλὰ ! Καλὰ . . . Ὅθ' γείνης κόρη μου ! . . . Καὶ ἐπανέλαβε τὸ πρότερον ὕψος τῆς . . .

Ἐπιτρέψον μοι νὰ σὲ ὀδηγήσω εἰς τὸ δωμάτιόν σου, Λουκιανή.

Ὁ Γεώργιος ὅστις ἐκάθητο ἐκεῖ ὡς πρόσωπον ξένον παρηκολούθει διὰ τοῦ βλέμματός τὴν ἀπομακρυνομένην κόρην.

Ποία εἶναι, διενεοῖτο, καὶ τί ζητεῖ ἐδῶ ! Εἶχεν ἐκπλαγῆ ὑπὸ τῆς πλαστικωτάτης καλλονῆς τῆς καὶ ἐνεθυμείτο ὅτι ὁ ἀδελφός του τῷ εἶχε ποτὲ ὀμιλήσει περὶ διαπίρου ἔρωτος, ὃν ἔτρεψε πρὸς ὀρατὴν κόρην.

Ὅταν ὁ Μονμάγερ κατῆθε μόνος, ὁ ἀσθενὴς τὸν προσεκάλεσεν εἰς τὸ δωμάτιόν του ἵνα μάθῃ τὰ κατὰ τὴν ξένην ἐκείνην, ἧτις ἐνεκαθιδρύετο τόσον αἰφνιδίως καὶ ἀποτόμως ἐν τῷ οἴκῳ των.

Ποία εἶναι ἡ κόρη αὕτη καὶ τί θέλεις ἠρώτησεν ὁ πάσχων. Ὅθ' ἐκπλαγῆς βεβαίως μανθάνων ὅτι ἡ ὄρατὴ αὕτη κόρη, ἦν ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἀγαπῶ, εἶναι ἡ θετὴ θυγατὴρ τοῦ Μιχαὴλ Δοριάτ.

Πῶς ! εἶπεν ὁ ἀσθενὴς φρίττων. Τολμᾶς νὰ ἀγαπᾶς τὴν κόρην τοῦ ἀθώου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ὅστις πληροῖν διὰ τῆς ζωῆς τοῦ τοῦ ἐγκλημα, ὅπερ σὺ διέπραξας.

Ὁ Ἰωάννης φρικῶν ἀπάντησε : Σὲ παρκαλιῶ νὰ κρατῆς

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Π. Ι. Σουλινα. Γραμματόσημα Ρουμ. Ελήφθησαν. Έγραψατε. — Καν Κ. Β. Τάντα. Δεχόμεθα Αίγυπτιακά γραμματόσημα. — Καν Κ. Σ. Κ. πολιν. Αντίτιμον Γλασνάμ; Πολιάθνας. Ελήφθη. Τό βιβλίον αποστέλλεται. — Καν Ε. Θ. Αθίνας. Δυσηρόν διότι αι προετοιμασίαι σας άποδισαν εις μάτην, άλλ' ώς βλέπετε ήτον ανάγκη να στολίσωσι τόν ναόν οι δήμαρχοί μας. Αι κυρίαί εδώ δέν λογαριάζονται, διότι δέν είναι ψηφοφόροι, άλλ' ούτε κομματάρχει. — Πατριώτιδα Κόρινθον. Έάν έπρεπε να δημοσιεύωμε όλους τούς λόγους, οτινες άπηγγέθησαν κατά τας ημέρας ταύτας, έπρεπε να προσθέσωμεν εις τό φύλλον μας έκτακτόν παράρτημα. — Καν Κ. Α. Lausa n ne. Ελήθη: δημοσιεύεται, άλλά με την ύπογραφήν σας. — Κον Γ. Μ. Πειραιά. Δυπούμεθα άδυνατούσαι να συντελέσωμεν εις την ευτυχίαν σας. Αποτανήτε προς την ένταθα φιλόπτωχον Αδελφότητα, ής προϊσταται ή κ. Ρενιέρη. Ίσως κατορθώη τι. Έν έναντίρ όμως περιπτώσει έμμεναιτε εις την ευγενή άπόφασίν σας. Αφού είσθε νέος και έργάζεσθε τά πάντα θά εξοικονομηθώσι. — Κον Δ. Τρ Ζαγαζίγιον. Ελήφθησαν εις εξόφλησιν παρά του Ιατρού κ. Ισ. φρ. γρ. τεσσαράκοντα. Μυρίας ευχαριστίας διά την ευγενή φροντίδα. — Καν Ζ. Κ. Σύρον. Έπιστολή ύμών ελήφθη. Αναμένομεν δε ευχαρίστως, και την σχετικήν προς τοτο άπάντησιν του κ Β. Μυρίας ευχαριστίας δι' ευγενή φροντίδα. Καν Αγ. Σ. Α. Αχίλαλον. Αποστέλλονται ευχαρίστως μετά χρυσού περικαλύμματος και Ανθολογίας. — Καν Φ. Φ. Κέρκυρα. Δημοσιεύονται άμφότερα. — Καν Μ. Β. Αθίνας. Η διεύθυνσις είναι έλλησιπής. — Καν Ε. Δ. Πειραιά. Τα μαύρα άπηγορευόνοτο διότι ήτο νόμος. Δέν αποκλείεται έν τούτοις τό μαύρον χρώμα εκ των έπισήμων της Αύλης άμφίσεων. — Καν Μ. Π. Τύρον. Η άδελφή μου σας γράφει ευχαρίστως, παρέουσα την ζητούμενην πληροφορίαν Αναμένομεν. — Καν Εδ. Κ. Κέρκυρα. Άλλοι άνάπηροι και ήκρωτηριασμένοι κατορθούν να στολίσωσι τόν βίον των δι' ώραίων εδερgeticών πράξεων, ανταποκρινόμεναι εις τόν ένθεον τής γυναικός προορισμόν. Ημείς όλομελείς και ύγιεις άνωίμεν, διότι δέν ήξυρόμεν πώς να μεταχειρισθώμεν τάς άμειοτάτας δυνάμεις μας. Τί έντροπή! — Καν Η. Μ. Πειραιά. Πεντάδραχμον ελήθη διά ά. τόμον Ιστορίας Γυναικός. Θά έχη και ώραίας εικόνας. Δέν είσθε ή πρώτη συνδρομήτρια ώς νομίζετε. Τοιαύτα ένερράφησαν, άπό του περιλλόνοιο έτους, ότε τό πρώτον άνηγγείλαμεν την έκδοσιν του έργου χωρίς να διανεείωμεν άγγελίας. — Καν Μ. Κ. Πάτρας. Άγγελία ελήθη μετά χρυμάτων. Σας εγνωμονούμεν δι' ευγενείς ενεργίας. Εκλιζόμεν ότι όλοι αι άναγνώστριαί μας θά φιλοτιμηθώσι να πράξωσι τό ίδον. Έδώ πλέον τίποτε καθαρώτατα ή γυναικεία φιλοτιμία εις δοκιμασίαν. Ίβραία ή επιστολή σας. Έάν

μάς επιτρέψητε, θά την δημοσιεύσωμεν ευχαρίστως. — Καν Μ. Δ. Αθίνας και Α. Ρ. Πειραιά. Καί ήμέτεροι άγγελίαί ελήφθησαν. Μυρίας και προς ήμάς ευχαριστίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Προφυλάξατε τούς καθρέπτας και τά επίχρυσα σκεύη. Ουδέν άθρόστορον και ρυπαρώτερον των άκαθαρσιών, ός αι μυται έναποθέτουσιν επί των κατόπτρων ή των επίχρυσων σκευών και εικόνων. Προς άποφυγήν του ρύπου τούτου άλείψετε τά έν λόγω άντικείμενά δι' έλαφρού στρώματος σαφνελαίου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Γλυκίσμα από ντομάτας. Βράζατε επί μίαν ώραν δύο όκ. πρασίνοιο τομάτας με 12 ρίζα ζιγγιβαριώο (πιπερόριζα, τουρκ. τσαντσάφύλλι). Περάσατε τότε τας τομάτας διά καθαράς δόννης και προσθέσατε εις τόν καλώς άποσταλαχθέντα χυμόν των δύο όκ. ζαχαρώο, τό εξισμένον όξύ του φλοού και τό έσωτερικόν όξυνον τριών λεμονιων. Αφήσατε τό να βράση μέχρις ου ό άποψυχόμενος ζωμός άποτελέσχη πηκτόν χυλόν. Τότε σερβίρετε και έχετε γευστικώτατον πελτέν, διατηρούμενον επί πολύν χρόνον.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Πάσα καλή και συνετή μήτηρ επιθυμει άνατιρρήτως να τελειοποιήση την θυγατέρα της εις την τόσην πολυτίμον και άναγκαίαν διά πάσαν γυναίκα τέχνην της κοπτικής και ραπτικής.

Η Γερμανίς κ. Άννα Νεμπάουερ διδάσκαλος της κοπτικής και ραπτικής γυναικείων φορεμάτων άναλαμβάνει δι' ίδίας μεθόδου, να τελειοποιήση έντός 0 μαθημάτων θεωρητικώς τε και πρακτικώς πάσαν επιθυμούσαν να δαχθή παρ' αυτής εις τιμήν μετριωτάτην.

(Η Διεύθυνσις εις τό γραφεϊον μας.)

Κυμβαλίστρια Έλληνίς ζητει παραδόσεις άντι μετρίας άμοιβής. Πληροφορία εις τό Γραφεϊον της Εφημερίδος των Κυριών.

Διδασκάλισσα Γαλλίς πτυχιούχος ζητει παραδόσεις. Προσφέρει μίαν και ήμισίαν ώραν διδασκαλίας άντι μετρίας δραχμής Συνιστάται ιδιαιτέρως και παρ' ήμών.

δι' έκυτόν τας άναμνήσεις σου, ή όσάκις ευαρεστείσαι να τας έκφράξης, να πράττης τοτο εις φωνήν πλέον ταπεινήν.

Ιωάννη! Έννοείς ότι ό έρωο σου προς την κόρην ταύτην είναι άληθές; έγκλημα. Ότι διά της άσεβείας σου ταύτης προς πάν ιερόν και όσιον προκαλείς αυτόν τόν Θεόν! Ότι θά επισύρης επί σε τρομεράν την θεϊαν όργήν και άνάλογον του έγκληματός σου την θεϊαν τιμωρίαν!

Αυτό ήθελες να μοι είπης; είπεν ό Μονμάγερ εξερχόμενος. Ηθέλον να σοι είπω άιόμη, ότι δέν θά επιτρέψω ποτέ την τέλεσιν τοιαύτης ιεροσυλίας. Ότι ή άθωότης, ή άγνότης, ή άρεπή, ή νεότης και ή ευτυχία της κόρης αυτής δέον να μη μολυνθώσιν ούτω άυστόλως υπό άνδρός άνευ καρδίας, άνευ αισθήματος, άνευ ήθικής, υπό άνδρός, ου ή δολοφόνος χειρ φέρει έτι νωπά στίγματα αίματος.

Την άγαπή, άπήντησεν ό Ιωάννης.

Τό βλέπω. Και θέλεις ίνα κορέσις τό μωρόν αυτό πάθος σου να έγκληματίσης εκ δευτέρου. Ευτυχώς έγώ είμαι εδώ, ίνα σε έπαναφέρω εις την όδόν της λογικής. Έν όνόματι της άθωότητος της κόρης αυτής επικαλούμαι σήμερα την από των χειρών σου άπαλλαγήν της. Σκέφθητι υπό ποίας φρίκης και έντροπής ήθελε καταληφθῆ, εάν ήμεραν τινά τη άπεκαλύπτετο τό έγκλημά σου.

Τίς θά τη τό άποκαλύψη;

Έγώ, εάν δέν συνέλθης άμέσως και την άποστείλης εις τούς γονείς της;

Νομίζω ότι με άπειλείς, ή μάλλον ότι μοι δίδεις δικταγάς; είπε λαμβάνων τόν άσθενή από τας δύο χείρας. Άτε-

νώο δε βυθίζων τό ψυχρόν και σκληρόν βλέμμα του μέχρι των έγκάτων της ψυχής εκείνου προσέθηκε: Δυστυχῆ!! πρόσεξε καλά, διότι εάν σε εύρω έμπόδιο ένώπιόν μου, θά σε κατασυντρίψω ως μήρυκα, ίνα διελθω και προχωρήσω. Και καταλιπόν τόν πάσχοντα έν τη φοβερά της όδύνης άγωνία άπεσύρθη.

Ό Γεώργιος ώχρός, άσθμαίνων, εξηντλημένος ήννόησεν εκ των λόγων του άδελφου του, ότι πρώτης ευκαιρίας παρουσιασθησομένης ή άπειλή του θά έπραχματοποιείτο. Συναισθανόμενος δε την άδυναμίαν του, πάσχων ύπέρ ποτε άλλοτε εκ της φρικώδους συγκινήσεως, ήν πρό όλίγου ύπέστη, άδυνατών να ύπομείνη επί πλέον τον φρικώδη και άφόρητον αυτόν βίον, άπεράσισε να δώση έν τέρμα εις αυτόν. Έκει πρό του έρμαρίου του εξηπλώτο προκλητικώτατον ώραϊον μικρόν πολύροτον, όπερ ό πάσχων έθεώρει κατά την στιγμήν εκείνην, ως τό μόνον μέσον άπαλλαγῆς από των καθημερινών βασάνων του.

Έλαβεν αυτό έπίσεε την σκανδάλην και στρέφων τελευταϊον άποχαιρετισμόν προς την πρό του παραθύρου του έκτεινομένην παιδάδα, έσττήριξε τό στόμιον του όπλου επί του δεξιού κροτάφου του.

Την αυτήν στιγμήν προέκυψεν εκ του άπέναντι του δωματίου παραθύρου ή λευκή μορφή της Λουκιανής περίλυπος, ρεμβάζουσα και προς τόν άστερόεντα ούρανόν στρέφουσα τό δακρύβρεκτον όμμα.

(άκολουθεί.)